

ת"פ 17417/05/14 - מדינת ישראל נגד אליהו אייל ואקנין

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 17417-05-14 מדינת ישראל נ' ואקנין

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליהו אייל ואקנין

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של העלבת עובד ציבור והתנהגות פרועה במקום ציבורי בניגוד לסעיפים 288 ו-216(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המתלוננת, שהינה עובדת ציבור היתה מורתו המחנכת של בנו של הנאשם. ביום 14.3.14 בחדר מורים בעקבות ויכוח על רקע טיפולה המקצועי של המתלוננת בבנו, גידף הנאשם וצעק והעליב את המתלוננת אשר שהתה בחדר המורים בכך שאמר לה "רוסיה זונה, בת זונה". כתוצאה ממעשיו של הנאשם פנתה המתלוננת לקבלת טיפול רפואי.

הסדר הטיעון

2. ביום 2.2.17 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום, יורשע וישלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. עמדת המאשימה למאסר הפועל. עוד סוכם שהצדדים יטענו באופן פתוח.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן סקר את הרקע האישי, המשפחתי והעברייני של הנאשם. הנאשם נשוי, אב לשלושה ילדים, עובד כנהג חלוקה. הנאשם הודה בביצוע העבירה אשר לדבריו בוצעה על רקע תגובתו הנסערת של בנו לפיה המתלוננת נקטה אלימות כנגד הבן, לדבריו הגיש תלונה במשטרה. הבין שחצה את הגבולות ושעליו לשנות התנהגותו מול מערכת החינוך. שירות המבחן העריך כי הנאשם מגלה יציבות במסגרות חיי השונות, כי למד לשלוט בצורה טובה על דחפיו וכי הסיכון להישנות עבירות נמוך.

שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע הסתייגות מהליך טיפולי ולכן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו אך לאור היעדר

עבירות בשלוש השנים האחרונות ולקיחת אחריות המליץ שירות המבחן על ענישה בדמות צו של"צ ומאסר מותנה מרתיע.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

4. המתלוננת התייצבה בבית המשפט וביקשה לומר דברים, בשם כל מורי ישראל. סיפרה שהנאשם קילל אותה רק בגלל שהיא רוסיה. לדבריה, בעקבות האירוע סבלה מ"פיברומיאלגיה" (כאבי שרירים) וטופלה בקופת חולים. לדבריה היא רואה את הנאשם בכל הורה פוטנציאלי, בגללו היא הפסיקה לעבוד למשך חצי שנה, עברה ללמד בעיר אחרת, ונדרשו לה כוחות רבים כדי לחזור ללמד. היה חשוב למתלוננת שהנאשם יפנים את חומרת מעשיו.
5. ב"כ המאשימה הגישה לבית המשפט את הרשעותיו הקודמות של הנאשם, הפנתה לערך המוגן שנפגע, לחומרת הפגיעה בערך המוגן, לחומרת הנסיבות, בכך שמדובר במחנכת של בנו, וכי האירוע התרחש בחדר המורים כשכל צוות המורים היה עד לאירוע, מה שהגביר את תחושת ההשפלה שחשה המתלוננת. לדבריה מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, ועתרה לענישה ברף הבינוני של המתחם. ביקשה שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן בשל העדר המלצה טיפולית לאור הסתייגות הנאשם. כן עתרה לפיצוי משמעותי למתלוננת.
6. ב"כ הנאשם ציין שהנאשם הודה, לקח אחריות וחסך זמן שיפוטי יקר, הדגיש כי הרקע לאירוע היה חששותיו של הנאשם כי המתלוננת נקטה באלימות כנגד בנו בן ה-8 ולדבריו אף הוגשה תלונה בעניין זה. לדבריו, הנאשם הבין שחצה את הגבול, הפיק לקחים ולמד לשלוט בכעסו ולהפעיל שיקול דעת, חלפו 3 שנים ולא נפתחו תיקים חדשים. לדבריו הנזקים עליהם העידה המתלוננת לא צוינו בכתב האישום ולא גובו במסמכים רפואיים כנדרש. לשיטתו מתחם העונש ההולם נע מאי הרשעה ועד למאסר מותנה וביקש לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן.
7. הנאשם ביקש לומר דברים. ביקש להתנצל על מה שקרה, ציין שכבר לא נמצא במקום הזה ומקווה לא לחזור לשם.

דין

8. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירות בהן הורשע הנאשם הם, שלווה נפשו של עובד הציבור, חופש הפעולה של עובד ציבור, במסגרת מילוי תפקידו וכנגזרת לכך פגיעה בסדר הציבורי ובסדרי השלטון, פגיעה ישירה ועקיפה ביחידים ובחברה כתוצאה מהתנהגות פרועה.

ראו דברי כב' השופט א' רובינשטיין ברע"פ 2019/11 אלי מיארה נ' מדינת ישראל (22.3.2011):

"לחופש הביטוי מגבלות שבדין, וביניהן איזמים והעלבת עובדי ציבור כבענייננו, כמו גם לשון הרע במקרים אחרים. המטיל אימה על הזולת אין הזולת צריך לפשפש ביכולותיו העתידות של המאיים כדי לברר אם יש ממש באיזמים; ועובדי הציבור אינם צריכים להיחשף לחריצת לשון קללות, חירופים וגידופים מכל בר בי רב, שיקנה לו חסינות בשל חופש הביטוי. לבתי המשפט תפקיד גם בהגנה על כבודם".

9. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הבינוני, הנאשם נכנס לחדר המורים, בו שהתה המתלוננת, כשבמקום שוהים מורים רבים, העליב את המתלוננת באומרו לה: "רוסיה זונה בת זונה". שלוות נפשה של המתלוננת נפגעה באופן משמעותי עד כדי התפרצות מחלה שבעטייה אף הפסיקה עבודתה למשך חצי שנה, ובקושי רב שבה לעבודה.

10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממאסר מותנה ועד למאסר לתקופה קצרה כמפורט להלן:

• רע"פ 1920/97 **עודד יערי נ' מדינת ישראל** (30.3.97), המבקש הורשע בעבירות של התנהגות פסולה במקום ציבורי והסגת גבול. הוטלו על המבקש 3 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.

• עפ"ג (מרכז) 28853-02-15 **מדינת ישראל נ' שלו** (1.11.15), הנאשם הורשע בעבירות של איומים והעלבת עובד ציבור מתוך מינעי גזענות. הנאשם נידון ל-7 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

• ת"פ (עכו) 18506-06-15 **מדינת ישראל נ' מוסלמאני** (1.3.16), הנאשם הודה והורשע בעבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי ואיומים. הנאשם הגיע לחנות בה עובדת המתלוננת, גרושתו, איים עליה, הניף את ידו. הנאשם נדון למאסר של חודש ימים, מאסר על תנאי ופיצוי.

• ת"פ (ירושלים) 45453-01-12 **מדינת ישראל נ' יוסף אזולאי** (26.6.12), הנאשם הודה והורשע בעבירה של התנהגות פסולה במקום ציבורי. במסגרת הסכמה עונשית הוטלו על הנאשם קנס והתחייבות.

• ת"פ (רמלה) 21123-02-10 **מדינת ישראל נ' חי רייז** (17.7.11), הנאשם צירף מס' תיקים. בתיק ת"פ 46350-03-11 הנאשם הורשע בעבירה של העלבת עובד ציבור. הנאשם שלח מכתב מכלא איילון אל משרדה של פקידת הסעד, כינה אותה בכינוי גנאי כדוגמת "קאפו קונגו בן עטר", וכן השתמש כלפיה בשפה בוטה. נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי.

• ת"פ (ב"ש) 20667-02-15 **מדינת ישראל נ' אלטורה** (10.1.16), הנאשם הודה והורשע בעבירות של העלבת עובד ציבור ואיומים. הנאשם העליב את מנהל המחלקה הגבייה במועצה ואיים עליו. נגזרו 30 ימי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

• ת"פ (ראשל"צ) 28271-07-16 **מדינת ישראל נ' בן נעים** (1.11.16), הנאשם הודה והורשע בעבירות של איומים והעלבת עובד ציבור. במסגרת הסכמה עונשית נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר, הפעלת מאסר התנאי כך שירצה סה"כ 6 חודשי מאסר, מאסר על תנאי והתחייבות.

• ת"פ (ראשל"צ) 66327-11-15 **מדינת ישראל נ' גולן** (18.2.16), הנאשמים הודו והורשעו בעבירות של הפרעה לשוטר והעלבת עובד ציבור. שוטרת ופקח הגיעו לביתו של נאשם 1 והסבירו כי עליו לכבות את המוסיקה. בתגובה נאשם 1 דחף השוטרת והעליבה. ונאשם 2 אף הוא העליבה. נגזרו על הנאשמים מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

• ת"פ (רח'י) 11499-05-12 **מדינת ישראל נ' איוב** (25.1.15), הנאשם הודה והורשע בעבירות של הפרעה לשוטר והעלבת עובד ציבור. במסגרת הסכמה עונשית נגזרו על הנאשם 6 חוד' מאסר על תנאי וקנס.

11. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שהעבירה בוצעה כנגד המתלוננת בעת שמילאה את תפקידה כמורה בבית הספר, מחנכת בכיתת ילדו בן ה-8 של הנאשם, בחדר המורים בבית הספר, בשעות העבודה. נתתי דעתי לרקע הנטען לביצוע העבירה, שהנאשם היה נסער לנוכח חששו כי המתלוננת נקטה אלימות כלפי בנו. נתתי דעתי כי אין אינדיקציה לתכנון מוקדם לביצוע העבירה (הגם שהנאשם הגיע לבית הספר באופן יזום), העבירה לא בוצעה בתכום, לא היה שימוש באלימות פיזית.

12. לאור כל האמור אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה בנסיבותיה נע ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר בפועל.

אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי המתחם מתחיל מאי הרשעה. ככלל, הימנעות מהרשעה היא חריג שבחריגים ואיננה רף תחתון של מתחם ענישה, אלא חריגה מהמתחם.

13. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

14. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר להודות ולקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה.
- זקפתי לזכותו את התרשמות שירות המבחן כי הנאשם הבין את חומרת מעשיו ושינה התנהלותו מול מערכת החינוך.
- לקחתי בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם. הנאשם יליד 1975, לחובתו הרשעה קודמת משנת 2009 בגין עבירות רכוש ואלימות שנעברו בין השנים 2006-2007.
- לקחתי בחשבון את התרשמות שירות המבחן כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי. כי הסיכון להישנות עבירות נמוך ואת המלצתו העונשית של שירות המבחן.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו נשוי ואב ל-3 קטינים, מפרנס את משפחתו.

15. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי הצדקה, בזו הפעם, לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן.

16. לאור כל האמור, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי בן 3 חודשים שלא יעבור עבירות בהן הורשע למשך 3 שנים מהיום.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ג. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 140 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע בהתאם לתוכנית אשר תוגש על ידי שירות המבחן תוך 60 יום מהיום, אאשר אותה ללא צרוך בדיון נוסף.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

ד. פיצוי בסך 3,000 ₪ לעת/9, הגברת דיאנה רודינצקי.

הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים כשהראשון לא יאוחר מיום 1.9.17.

ככל שיש מוצגים יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ו תמוז תשע"ז, 20/07/2017 במעמד הנוכחים.